

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Priština, 5. decembar 2016. godine
Br. ref.:RK1013/16

REŠENJE O NEPRIHVATLJIVOSTI

u

slučaju br. KI117/15

Podnosilac

Rexhep Llapashtica

**Ocena ustavnosti presude Rev. br. 269/2014 Vrhovnog suda Kosova
od 29. januara 2014. godine**

USTAVNI SUD REPUBLIKE KOSOVO

u sastavu:

Arta Rama-Hajrizi, predsednica
Ivan Čukalović, zamenik predsednika
Robert Carolan, sudija
Altay Suroy, sudija
Almiro Rodrigues, sudija
Snezhana Botusharova, sudija
Bekim Sejdiu, sudija
Selvete Gërxhaliu-Krasniqi, sudija i
Gresa Caka-Nimani, sudija

Podnosilac zahteva

1. Zahtev je podneo g. Rexhep Llapashtica iz Prištine (u daljem tekstu: podnosilac zahteva).

Osporena odluka

2. Podnosilac zahteva osporava presudu Rev. br. 269/2014 Vrhovnog suda Kosova od 29. januara 2014. godine (u daljem tekstu: Vrhovni sud), koja mu je uručena 27. maja 2015. godine.

Predmetna stvar

3. Predmetna stvar je ocena ustavnosti presude (Rev. br. 269/2014) Vrhovnog suda kojom su, prema tvrdnjama podnosioca zahteva, povređena prava garantovana članom 21. [Opšta načela], članom 22. [Direktna primena međunarodnih sporazuma i instrumenata], članom 23. [Ljudsko dostojanstvo], članom 24. [Jednakost pred zakonom] i članom 31. [Pravo na pravično i nepristrasno suđenje] Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav), i članom 6 [Pravo na pravično suđenje] Evropske konvencije o ljudskim pravima (u daljem tekstu: EKLJP).

Pravni osnov

4. Zahtev je zasnovan na članu 113.7 Ustava Republike Kosovo (u daljem tekstu: Ustav) i članu 47. Zakona o Ustavnom sudu Republike Kosovo br. 03/L-121 (u daljem tekstu: Zakon).

Postupak pred Ustavnim sudom

5. Dana 21. septembra 2015. godine, podnosilac je podneo zahtev Ustavnom sudu Republike Kosovo (u daljem tekstu: Sud).
6. Dana 14. oktobra 2015. godine, predsednica Suda je odlukom br. GJR. KI117/15 imenovala sudiju Altaya Suroya za sudiju izvestioca. Istog datuma, predsednica je odlukom br. KSH. KI117/15 imenovala Veće za razmatranje, sastavljeno od sudija: Robert Carolan (predsedavajući), Ivan Čukalović i Arta Rama-Hajrizi.
7. Dana 2. novembra 2015. godine, Sud je obavestio podnosioca o registraciji zahteva i poslao kopiju zahteva Vrhovnom sudu.
8. Dana 24. decembra 2015. godine, Sud je tražio od Osnovnog suda u Prištini da podnese povratnicu, koja pokazuje datum kada je podnosilac zahteva primio presudu (Rev. br. 269/2014) Vrhovnog suda od 29. januara 2014. godine.
9. Dana 29. decembra 2015. godine, Osnovni sud u Prištini je podneo povratnicu koju je tražio Sud.
10. Dana 8. marta 2016. godine, Veće za razmatranje je razmotrilo izveštaj sudije izvestioca i iznelo preporuku Sudu o neprihvatljivosti zahteva.

Pregled činjenica

11. Podnosilac zahteva je bio zaposlen u Opštini Priština-Direkciji za planiranje, rekonstrukciju i razvoj. Upravni odbor je, kao deo poslodavca, u skladu sa Uredbom br. 1999/11 Misije Ujedinjenih nacija na Kosovu (u daljem tekstu:

- UNMIK), imenovao podnosioca zahteva na profesionalno radno mesto 2, sa koeficijentom 5.00, ličnog dohotka, za januar i februar 2000. godine.
12. Dana 22. marta 2000. godine, podnosilac zahteva je podneo prigovor br. 05120-89 poslodavcu protiv određivanja koeficijenta 5.00 za lični dohodak.
 13. Dana 9. maja 2000. godine, podnosilac zahteva, pošto nije dobio odgovor od poslodavca, podneo je tužbeni zahtev Opštinskom sudu u Prištini, tražeći da se ponište nepravilni postupci poslodavca, da se vrati na prethodno radno mesto, da mu se dodeli koeficijent 7,5 od 1. januara 2000. godine i da mu se nadoknadi neisplaćena razlika.
 14. Od 12. oktobra 2000. godine do 29. juna 2005. godine, Opštinski sud je dva puta odlučio o sporu pokrenutom od strane podnosioca zahteva (C. br. 15/2000 i C1. br. 324/2001) i odbio tužbeni zahtev podnosioca kao neosnovan, dok je Okružni sud dva puta ukinuo te odluke i vratio predmet na preispitivanje (odluke Ac. br. 28/2000 i Ac. br. 322/2003).
 15. Dana 31. oktobra 2012. godine, Opštinski sud u Prištini je u postupku preispitivanja slučaja, presudom C1. br. 273/05, usvojio tužbeni zahtev podnosioca, kao osnovan, i u obrazloženju presude je, između ostalog, naveo: *„Na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja, zaključuje se da se u konkretnom slučaju radi o razlici ličnih dohodaka koju bi ostvario tužilac da je primao platu po koeficijentu 7,5 i to za period od 01.05.2000. do 31.12.2008. godine, te poklanjajući punu veru finansijskoj ekspertizi koja je uzeta za osnov prilikom određivanja visine razlike u platama, s obzirom da je precizno, detaljno i koncizno sastavljena i napisana“.*
 16. Neodređenog datuma, poslodavac je izjavio žalbu Apelacionom sudu protiv presude C1. br. 273/05 Opštinskog suda, zbog pogrešnog i nepotpunog utvrđivanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava.
 17. Dana 4. marta 2014. godine, Apelacioni sud je presudom CA br. 2269/2013 usvojio žalbu poslodavca i preinačio presudu C1. br. 273/05 Opštinskog suda, tako što je odbio, kao neosnovan, tužbeni zahtev podnosioca.
 18. Apelacioni sud je svoju presudu obrazložio na sledeći način: *„U prisustvu činjenice da je tužiočeva plata određena od strane nadležnih organa tužene, niko, pa ni veštak, ne može da odredi koeficijent plate, a posebno ako ovaj nalaz nije zasnovan ni na jednom važećem pravnom aktu tužene. Stoga, po nalazu ovog suda, tužiocu ne pripada razlika u plati za navedeni period, koja je određena nalazom veštaka, iz razloga što radnik ima pravo samo na platu u visini ugovorenoj ugovorom o radu“.*
 19. Podnosilac je podneo zahtev za reviziju Vrhovnom sudu protiv presude (CA br. 2269/2013) Apelacionog suda, zbog bitnih povreda odredbi parničnog postupka i pogrešne primene materijalnog prava.
 20. Dana 29. januara 2014. godine, Vrhovni sud je presudom (Rev. br. 269/2014) odbio, kao neosnovan, zahtev za reviziju podnosioca i obrazložio da je Apelacioni sud *„[...] pravilno ocenio kada je utvrdio da je tužbeni zahtev*

tužioca (podnosioca) za isplatu nadoknade razlike na ime mesečnih ličnih dohodaka sa koeficijenta 5,00 na koeficijent 6.00 za januar, februar, mart i april 2000. godine i od maja sa koeficijenta 6.00 na 7.50 neosnovan, jer je lični dohodak za ove mesece isplaćen prema sistematizaciji radnih mesta koja je bila na snazi [...]”.

Navodi podnosioca

21. Podnosilac zahteva tvrdi da su mu presudom (Rev. br. 269/2014) Vrhovnog suda i presudom (CA br. 2269/2013) Apelacionog suda povređena garantovana prava koja su pomenuta u stavu 3 ovog dokumenta.
22. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda da sprovede presudu (C1. br. 273/05) Opštinskog suda, kojim je usvojen njegov tužbeni zahtev, kao osnovan.

Prihvatljivost zahteva

23. Sud prvo ocenjuje da li zahtev podnosioca ispunjava uslove prihvatljivosti, propisane Ustavom i dalje precizirane u Zakonu i Poslovniku.

24. Sud se poziva na član 113.7 Ustava, koji propisuje:

“Pojedinci mogu da pokrenu postupak ako su njihova prava i slobode koje im garantuje ovaj Ustav prekršena od strane javnih organa, ali samo kada su iscrpeli sva ostala pravna sredstva, regulisanim zakonom”.

25. Sud naglašava i član 48. Zakona, koji propisuje:

“Podnosilac podneska je dužan da jasno naglasi to koja prava i slobode su mu povređena i koji je konkretan akt javnog organa koji podnosilac želi da ospori”.

26. Sud se poziva i na pravilo 36 Poslovnika, koje propisuje:

(1) Sudu je dozvoljeno da rešava zahtev:

[...]

d) ako je zahtev prima facie opravdan ili nije očigledno neosnovan.

(2) Sud proglašava zahtev kao očigledno neosnovan kada zaključi:

[...]

b) da iznete činjenice ni na koji način ne opravdavaju tvrdnju o kršenju ustavnih prava;

[...]

d) da podnosilac zahteva nije u dovoljnoj meri potkrepeo svoju tvrdnju”.

27. Kao što je već pomenuto, podnosilac zahteva tvrdi da su mu presudom (Rev. br. 269/2014) Vrhovnog suda i odlukama redovnih sudova povređena prava garantovana članom 21, članom 22, članom 23, članom 24 i članom 31 Ustava i članom 6 ESLJP.

28. Pored toga, podnosilac zahteva traži od Suda da sprovede presudu (C1. br. 273/05) Opštinskog suda, kojom je usvojen njegov tužbeni zahtev, kao osnovan.
29. Sud primećuje da podnosilac zahteva nije pružio nikakvo proceduralno ili materijalno obrazloženje u svom zahtevu. On samo pominje gore navedene članove Ustava i EKLJP, bez daljih objašnjenja o tome kako je došlo do povreda.
30. Sud, takođe, primećuje da je Vrhovni sud odbio zahtev podnosioca za reviziju, kao neosnovan, i u celosti je podržao obrazloženje Apelacionog suda.
31. Pored toga, Sud primećuje da je Vrhovni sud razmotrio svaku tvrdnju podnosioca, objašnjavajući detaljno zašto je trebalo da se zahtev za revizijom podnosioca odbije, kao neosnovan, i potvrdi presuda nižestepenog suda.
32. Sud je na osnovu spisa predmeta utvrdio da se presudom Vrhovnog suda nisu povredila prava garantovana Ustavom i EKLJP, kako tvrdi podnosilac ovog zahteva.
33. Što se tiče tvrdnji o činjeničnom stanju i tumačenju odredaba zakona, Sud naglašava da nije njegov zadatak da se bavi greškama u činjenicama ili zakonu (zakonitost) navodno počinjenim od strane sudova ili državnih organa, osim i u meri u kojoj su mogle povrediti prava i slobode zaštićene Ustavom (ustavnost).
34. Sud, takođe, naglašava da ne deluje kao sud četvrtog stepena u vezi sa odlukama donetim od strane redovnih sudova ili drugih javnih organa. Uloga redovnih sudova ili drugih državnih organa je da tumače i primenjuju relevantna pravila procesnog i materijalnog prava (vidi: *mutatis mutandis*: *Garcia Ruiz protiv Španije*, br. 30544/96, stav 28, ESLJP, presuda od 21. januara 1999. godine, stav 28).
35. Ustavni sud može samo da razmatra da li su postupci u celini sprovedeni na takav način da je podnosilac zahteva dobio pravično suđenje (vidi, *inter alia*: *Edwards protiv Ujedinjenog Kraljevstva*, br. 13071/87, izveštaj Evropske komisije za ljudska prava od 10. jula 1991. godine).
36. Sud dalje smatra da su postupci pred redovnim sudovima, uključujući i pred Vrhovnim sudom, bili pravični i obrazloženi (vidi: *mutatis mutandis*, *Shub protiv Litvanije*, br. 17064/06, ESLJP, odluka od 30. juna 2009. godine).
37. Sud, takođe, primećuje da podnosilac zahteva nije podneo nikakav *prima facie* dokaz, koji ukazuje na povredu prava prema Ustavu (vidi: *Vanek protiv Republike Slovačke*, br. 53363/99, ESLJP, odluka od 31. maja 2005. godine) i nije precizirao kako pomenuti članovi Ustava potkrepljuju njegovu tvrdnju u skladu sa članom 113.7 Ustava i članom 48. Zakona.
38. Shodno tome, Sud zaključuje da je zahtev podnosioca očigledno neosnovan u skladu sa pravilom 36 (1) d) i (2) b) i d) Poslovnika.

IZ TIH RAZLOGA

Ustavni sud, u skladu sa članom 113.7 Ustava, članom 48. Zakona i pravilima 36 (1) d) i 36 (2) b) i d) Poslovnika, na sednici održanoj 8. marta 2016. godine jednoglasno

ODLUČUJE

- I. DA PROGLASI zahtev neprihvatljivim;
- II. DA DOSTAVI ovu odluku stranama;
- III. DA OBJAVI ovu odluku u Službenom listu u skladu sa članom 20. 4 Zakona;
- IV. Ova odluka stupa na snagu odmah

Sudija izvestilac

Altay Suroy

Predsednica Ustavnog suda

Arta Rama-Hajrizi